DECLARAȚIILE CANCELARULUI HITLER IN ȘEDINȚA REICHSTAGULUI

Am publicat în numărul de eri prima parte a discursului rostit de cancelarul Hitler în Reichstag.

Redăm în cele ce urmează restul cuvântării Fuehrerului :

ALIANȚA ITALO-GERMANĂ

După ce anunță înaintarea a numeroși ofițeri superiori, Fuehrerul se ocupă de Italia.

De când există un regim național-socialist, programul său de politică externă și-a fixat două țeluri:

1) A ajunge la o adevărată amiciție cu Italia și

2) A ajunge să stabilească aceleași raporturi cu Anglia.

Știți că am susținut aceste păreri încă de acum 20 de ani. Am apărat aceste idei prin cuvânt și scris, în nenumărate rânduri, de pe vremea când nu eram decât un simplu membru al opoziției.

Când poporul german m'a adus la conducerea sa, m'am străduit să pun în practică aceste vechi țeluri ale politicii externe național-socialiste. Regret și azi că nu am reușit să ajung, cu toate sforțările mele, la acea prietenie cu Anglia despre care cred cu tărie că ar fi fost o binecuvântare pentru cele două popoare.

Dar sunt cu atât mai fericit că am putut realiza cel puțin primul punct al programului meu de politică externă. O datorez, în primul rând, geniului care se află în fruntea poporului italian. Numai grație acțiunii sale, de o însemnătate care străbate veacurile, a fost cu putință să împreunăm cele două revoluții, atât de înrudite ca spirit, spre a sigila în urmă, prin sângele vărsat în comun, o alianță care este chemată a da Europei o viață nouă.

Cinstea de a fi prietenul personal al acestui om mă covârșește, mai ales când mă gândesc la originalitatea destinului său care are tot atâtea puncte comune cu mine câte au între ele și cele două revoluții. Aceleași asemănări se întâlnesc în istoria unificării și ridicării celor două popoare.

Anul trecut, când acest război a fost impus Reichului, o concordanță de acțiune în viitor a fost convenită între Mussolini și mine. Reichul a tras foloase extraordinare de pe urma atitudinei Italiei. Foloasele au fost nu numai de natură economică, ci și militară. Dela început, Italia a reținut puternice efective inamice și, mai ales, a paralizat libertatea dispozițiilor strategice ale inamicului.

Atunci când Ducele a socotit sosit momentul de a lua poziție, cu armele în mână, împotriva violențelor franco-britanice, iar Regele a semnat declarația de război, a făcut-o din propria și libera sa inițiativă.

Cu atât mai mare trebue să fie simțimântul nostru de recunoștință. Intervenția Italiei a contribuit a face să se recunoască mai repede în Franța că orice rezistență este inutilă. Aliata noastră a luptat pe crestele Alpilor și luptă acum în vastele spații ale sferei sale de interese. Atacurile sale aeriene și luptele sale sunt duse în spiritul, care este propriu revoluției fasciste, iar noi le urmărim cu simțimântul încercat al național-socialismului pentru Italia fascistă. Orice durere resimțită de Italia — ca aceia a pierderii lui Balbo — este deasemeni o durere pentru Germania. Fiecare din bucuriile sale este o bucurie și pentru noi.

Colaborarea noastră pe teren politic și militar este absolută. Ea va șterge nedreptatea săvârșită dealungul veacurilor față de poporul german și de poporul italian. Într'adevăr, obiectivul nostru final este victoria comună.

„Armata germană este astăzi mai puternică decât oricând"

Dacă vă vorbesc acum de viitor, a continuat Fuehrerul, nu o fac spre a mă lăuda. Vreau să prezint, fără nicio exagerare, situația așa cum o văd eu:

1) Ultimele zece luni de război au dat dreptate concepției mele despre lucruri și au arătat netemeinicia părerii adversarilor mei.

Dacă unii oameni de stat englezi afirmă că țara lor iese mărită din fiecare înfrângere și insucces, îmi pot îngădui a spune că noi ieșim tot mai puternici de pe urma succeselor noastre.

Germania este astăzi, din punct de vedere militar, mai puternică decât oricând. Dacă țineți seama că în ultimele trei luni am stabilit un front dela Capul Nord la granița Spaniei, pierderile noastre sunt extrem de mici, mai ales dacă le comparăm cu cele din timpul marelui război. Pricina stă nu numai în excelenta conducere a războiului, în desăvârșita formațiune tactică a fiecărui soldat, a fiecărei unități, ci și în cooperarea între arme. O altă cauză este că nouile arme erau bune și adaptate țelurilor pe cari ni le propuneam. O a treia pricină stă în renunțarea conștientă la orice succes de prestigiu.

Firește, noi am luat măsuri în prevederea unor pierderi mult mai însemnate. Oamenii, cari ne-au rămas astfel, vor putea duce mai departe lupta pentru libertate, care ne-a fost impusă. Un mare număr din diviziile noastre sunt retrase acum din Franța și retrimise în garnizoanele lor. Numeroși soldați pot fi trimiși în concediu. Armele și uneltele sunt refăcute și completate printr'un material mai modern. Într'un cuvânt, armata este astăzi mai puternică decât oricând.

2) Armele: Pierderea de arme în campania din Norvegia și, în deosebi, în cele din Olanda, Belgia și Franța este minimă. Ea este neînsemnată în comparație cu producția.

In clipa în care vă vorbesc armata și aviația sunt mai desăvârșite ca echipament și mai puternice decât înainte de campania din apus.

3) Munițiile: Asigurarea muniției a fost pregătită pe o asemenea scară, rezervele acumulate sunt atât de mari, încât în numeroase domenii a trebuit să procedăm la o restrângere sau la o nouă orientare a producției, căci depozitele nu mai erau în stare să adăpostească producția sporită.

Ca și în Polonia, consumul de muniții a fost mai mic decât orice așteptare. El a fost minim față cu aprovizionările, așa încât rezervele pentru armata de uscat și aviație sunt astăzi mai mari decât înaintea atacului în apus.

4) Materiile prime însemnate pentru războiu: Grație operei mareșalului Reichului, prefacerea economiei germane într'o economie autarhică de războiu a fost asigurată încă din timp de pace. Posedăm astăzi cele două materii prime mai însemnate: cărbunele și fierul. Pot spune că dispunem în acest domeniu de cantități nelimitate.

In privința aprovizionării cu carburant, rezervele noastre sunt bogate, capacitatea noastră de producție crește și va putea în curând, satisface nevoile noastre chiar dacă ar înceta orice import.

Stocul rezervelor noastre de metale s'a ridicat atât de mult prin colecte încât putem face față unui războiu de orice durată.

La aceasta se mai adaugă posibilitățile care rezultă din folosirea unei prăzi de războiu, precum și din exploatarea teritoriilor pe care le-am ocupat.

Germania și Italia posedă un spațiu economic, care dispune de 200.000.000 oameni, din care numai 130.000.000 sunt soldați, iar peste 70.000.000 sunt întrebuințați numai în economie.

Vă pot da asigurarea că orice s'ar întâmpla nu mai mai văd azi niciun factor, care să ne amenințe.

Alimentarea este asigurată și ea pentru un războiu de orice durată, grație măsurilor care, de astă dată, au fost luate din vreme.

5) Grație educației național-socialiste poporul german n'a intrat în acest războiu cu sentimentul superficial al unui patriotism de paradă, ci cu seriozitatea fanatică a unei rase, care cunoaște soarta ce o așteptă, dacă ar fi fost învinsă.

Unitatea poporului german

Toate încercările propagandei adverse de a clinti unitatea poporului german s'au dovedit zadarnice, iar cele 10 luni de războiu nu au făcut decât să întărească acest fanatism. Spiritul poporului german rezultă din felul cum s'au comportat fiii săi pe câmpul de luptă, unde, în câteva săptămâni, au nimicit pe adversarul militar cel mai puternic, după Germania. Spiritul lor este acela al întregei națiuni germane.

6) Politicienii englezi par a-și întemeia ultimele speranțe, — abstracție făcând de națiunile aliate și asociate alcătuite din șefi de stat fără tronuri, din oameni de stat fără popoare și din generali fără armate — pe noui complicații pe care nădăjduesc că le vor putea crea grație dibăciei lor, așa de bine dovedită și până acum. Printre aceste speranțe există una care este o adevărată utopie iudaică și anume ideea că Rusia ar putea fi despărțită din nou de Germania.

Sferele de interese între Germania și Rusia au fost definitiv delimitate

Relațiile germano-ruse sunt definitiv pecetluite. Pricina acestei fixări stă în faptul că, sprijinite de unele state mici Anglia și Franța atribuiau neîncetat Germaniei intenții de cucerire în regiuni care se aflau în afara tuturor intereselor germane. Uneori se spunea că Germania vrea să ocupe Ucraina, alte ori să pătrundă în Finlanda; se mai afirma că România ar fi amenințată, ba existau chiar temeri pentru Turcia.

In asemenea împrejurări, am socotit că este bine de a proceda, în primul rând, cu Rusia la o stabilire precisă a intereselor, spre a arăta clar, odată pentru totdeauna, ce crede Germania că trebue privit pentru viitorul ei drept sferă de interese și, în schimb, ce consideră Rusia însemnat pentru existența ei.

Pe baza acestei clare delimitări a sferelor de interese respective ale Germaniei și Rusiei a intervnit noua reglementare a relațiilor germano-ruse. Orice speranță că în executarea acestui acord s'ar putea ivi o nouă încordare germano-rusă este puerilă. Nici Germania, nici Rusia nu au făcut un singur pas în afara sferei lor de interese.

Speranța Angliei de a putea ajunge la o ușurare a propriei sale situații, creind o criză europeană oarecare, se întemeiază pe o premiză greșită, în măsura în care este vorba de raporturile dintre Germania și Rusia. Oamenii de stat britanici înțeleg totul cam încet, dar vor ajunge, încetul cu încetul, a-și da seama și de acest fapt.

Oferta dela 6 Octombrie 1939

In discursul meu din 6 Octombrie, nu m'am înșelat când am prezis desfășurarea viitoare a acestui războiu. Dacă nu privim înfrângerile ca semne și garanții ale victoriei finale, cred că desfășurarea evenimentelor mi-a dat dreptate până acum.

Deși eram convins de această desfășurare, am întins atunci Franței și Angliei mâna pentru a a ajunge la o înțelegere. Răspunsul mai este în amintirea tuturor. Argumentele invocate pentru a învedera zădărnicia continuării războiului, pentru a dovedi aliaților că, și în împrejurările cele mai favorabile, aveau totul de pierdut și nimic de câștigat, au fost primite cu ironie și derădere sau trecute cu tăcere.

V'am spus de atunci că mă temeam, în urma propunerii mele de pace, să fiu tratat ca un fricos, care nu mai vrea să lupte fiindcă nu mai poate lupta. Așa s'au și petrecut lucrurile. Cred însă că astăzi Franța — dacă nu oamenii ei de stat vinovați, cel puțin poporul — privește altfel data de 6 Octombrie. Ce nenorociri fără nume s'au abătut de atunci asupra acestei mari țări și acestui popor! Nici nu vreau să vorbesc de ceea ce au avut de îndurat soldații în decursul acestui războiu. Ceeace este poate mai grav sunt suferințele pricinuite, fără motiv, acelora cari au fost izgoniți cu milioanele din căminurile lor, numai cu scopul de a îngreuia operațiile militare germane. Ceeace au pricinuit d-nii Churchill și Reynaud în acest domeniu nu poate fi iertat nici în lumea aceasta, nici în lumea cealaltă.

Nimic din toate acestea nu ar fi trebuit să se întâmple, căci încă în Octombrie nu am cerut Franței și Angliei altceva decât pacea. Dar, domnii interesați la producția de muniții voiau să continue cu orice preț războiul și acest războiu l-au avut. Nu aud din Londra decât un singur strigăt, care nu este al masselor, ci al politicienilor și anume că războiul trebue dus mai departe. Nu știu dacă acești politicieni își fac o idee exactă despre ceeace va fi această continuare a războiului. Nu cred ca poporul englez să plece în Canada, dar se pare că profitorii de războiu se vor retrage acolo. Acest popor va vedea din Londra războiul cu totul alți ochi decât îl vor vedea din Canada, așa zișii săi conducători.

Credeți-mă: resimt desgust pentru acest fel de nimicitori parlamentari de popoare și state. Sunt aproape îndurerat că soarta m'a ales să răstorn ceeace acești oameni au ruinat, căci intenția mea nu a fost să duc războaie, ci să clădesc un nou stat social de cea mai înaltă cultură. Fiecare an al acestui războiu mă sustrage dela această sarcină. Iar vinovați sunt nulități ridicule, exemplare pe care natura le produce în serie.

Dacă va continua, războiul va fi mai nimicitor

D. Churchill a declarat, acum de curând, din nou, că vrea războiul. Sunt șase săptămâni de când a început războiul său aerian, în domeniul căruia se crede puternic. Acest războiu este dus în deosebi împotriva populației civile, sub pretext că sunt atacate instalații de însemnătate militară. Aceste instalații sunt, dela Freiburg, orașe deschise, târguri, sate, locuințe, spitale, școli, grădini de copii și tot ce poate fi lovit. Până acum nu prea am replicat. Dar aceasta nu înseamnă că acesta trebue să fie singurul meu răspuns. Știu foarte bine că răspunsul pe care-l vom da într'o zi va abate suferința și nenorocirea asupra oamenilor. Firește, nu asupra d-lui Churchill, care va fi probabil în Canada, unde au și fost duse averile și trimiși copiii celor mai distinși profitori de războiu. Dar pentru milioane de alți oameni vor fi suferințe mari.

D. Churchill ar trebui să mă creadă, în mod excepțional, cel puțin de data aceasta când prevăd, ca profet, următoarele: un mare imperiu mondial va fi nimicit. Un imperiu mondial pe care nu am avut niciodată intenția să-l distrug sau să-l vatăm. Dar îmi dau seama că continuarea acestei lupte nu poate lua sfârșit decât cu desăvârșita nimicire a unuia din cei doi adversari. D. Churchill poate crede că va fi distrusă Germania. Eu știu că va fi distrusă Anglia.

Un nou apel la rațiune și Angliei

In acest ceas, mă simt obligat, față de conștiința mea, să adresez din nou un apel la rațiune și Angliei.

Cred că o pot face, căci nu cer ceva ca învins, ci vorbesc ca învingător în numele rațiunii.

Nu văd niciun motiv care ar impune continuarea acestei lupte.

Deplâng pe acei cari vor cădea victime. Aș vrea să feresc și propriul meu popor de sacrificii. Știu că milioane de bărbați și tineri ard în Germania de dorința de a se măsura în sfârșit cu inamicul, care, fără niciun motiv, ne-a declarat războiul pentru a doua oară. Dar mai știu că sunt la noi, în căminuri, numeroase femei și mame, care, deși gata să sacrifice ce le este mai scump, rămân legate cu inima de acele ființe iubite.

D. Churchill poate să înlăture această declarație a mea afirmând că ea nu este decât efectul temerii mele și a îndoielii mele în victoria finală. Cel puțin voiu fi ușurat conștiința mea față de evenimentele viitoare.

OMAGII EROILOR

Fuehrerul a încheiat astfel: Aruncând privirea spre cele zece luni care au trecut, să mulțumim Providenței, care ne-a îngăduit să săvârșim această mare operă. Ea a binecuvântat hotărârile noastre și ne-a însoțit dealungul greului nostru drum. Eu însumi sunt mișcat de conștiința că am fost ales de Providență spre a reda poporului meu libertatea și onoarea. Rușinea, care a început acum 22 ani, în pădurea din Compiègne, a fost ștearsă în acelaș loc pentru totdeauna.

Am numit astăzi în fața istoriei pe acei cari mi-au dat putința să desăvârșesc marea operă. Toți au dat întreaga lor măsură și au închinat poporului german însușirile și munca lor.

Vreau să închei, amintind de eroii necunoscuți, cari și-au făcut întreaga datorie, cari de milioane de ori și-au expus viața și au fost gata, în orice clipă, a face pentru poporul lor, cel mai mare sacrificiu ce se poate cere unui om. Mulți dintre ei dorm acum alături de mormintele în care tatăl lor se odihnește încă din vremea marelui războiu. Ei sunt martorii unui eroism tăcut. Ei sunt simbolul acelor sute de mii, cari, în lupta dusă de armata germană, au dat totul pentru libertatea și viitorul poporului nostru și pentru eterna măreție a marelui Reich german național-socialist.

Impresia produsă de discursul cancelarului Hitler

IN STATELE UNITE

New-York 20 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

Presa americană publică în loc de frunte și cu titluri pe toată pagina discursul rostit, Vineri, de cancelarul Hitler. Ziarele pun înainte alternativa „pace sau distrugere" în fața căreia se află Marea Britanie.

IN ITALIA

Roma, 20 (Rador). — Comentând discursul d-lui Hitler, „Giornale D'Italia" scoate în relief responsabilitățile Angliei și mai ales ale clasei conducătoare engleze care, împreună cu cea franceză, și-a asumat toată răspunderea războiului și este gata astăzi să și-o asume și pe aceea a continuării războiului.

Discursul Fuehrerului, scrie ziarul, este un act de acuzare contra greșelilor britanice. El dovedește că acest războiu nu este o luptă împotriva lumii anglo-saxone, ci o luptă umană contra unor grupuri de oameni care au voit să exploateze Europa. Dar Europa deschide astăzi capitolul hotărîtor al istoriei sale, încheie „Giornale D'Italia"

Ziarele de seară scriu că discursul d-lui Hitler a pus în lumină misiunea civilizatoare a puterilor axei și răspunderile democrațiilor, constituind un document care va servi istoricilor la stabilirea răspunderilor.

Hitler — scrie „Tribuna" — n'a dat un ultimatum, ci a pus din nou pe învinși față în față cu răspunderile lor. Ziarul subliniază apoi mărturia Fuehrerului cu privire la contribuția Italiei în război și adaugă: Axa își va menține soliditatea în funcțiunile războiului ca și în ale păcii, căci ea a ajuns la o unitate de conștiință pe care nici o putere din lume nu o va putea sdrobi sau slăbi.

Anglia nu are de dat nici un răspuns, spune „Politika" din Belgrad

Belgrad, 20 (Rador).—Corespondentul agenției „D. N. B." transmite:

„Politika" anunță din Londra din cercurile oficiale engleze că orice apel adresat de Germania Marei Britanii este zadarnic.

Răspunsul Angliei a și fost dat Germaniei prin ultimul discurs rostit de d. Churchill, săptămâna trecută.

Intr'o altă informație din Londra se spune că pasagiul discursului cancelarului Hitler în care acesta a declarat că nu vede nici un motiv pentru care războiul ar trebui continuat, e privit la Londra ca semnul unei anumite slăbiciuni a Germaniei.

In cercurile oficiale din Londra se consideră că Marea Britanie nu are de dat niciun răspuns cancelarului Hitler.

Presa britanică răspunde negativ la apelul de pace al d-lui Hitler

Stockholm, 20 (Rador). — Ziarele suedeze află de la corespondenții lor din Londra că toată presa britanică răspunde negativ la apelul de pace al d-lui Hitler.

Daily Herald scrie că Anglia își dă bine seama că va trebui să plătească un preț greu pentru a obține pace. Ea trebuie prin urmare să lupte până la victoria finală.

News Chronicle declară că, dacă au existat motive pentru respingerea propunerii de la 6 Octombrie a d-lui Hitler, există motive și mai multe pentru a respinge această nouă ofertă. D. Hitler, scrie ziarul, vorbește în zadar. Apelul său la rațiune va fi urmat de o acțiune contra Angliei. Marea Britanie este gata să-i facă față.

Times scrie în articolul său de fond că Anglia își dă bine seama de suferințele ce vor decurge din hotărîrea de a continua războiul.

Poporul englez și guvernul său cunosc răspunderea pe care o asumă când declară că războiul trebuie să fie continuat.

*

Berlin, 20 (Rador). — Cu privire la comentariile presei engleze asupra discursului Fuehrerului, cercurile competente germane declară că aceste comentarii nu pot fi considerate ca exprimând gândul poporului. Graba cu care Londra a căutat să răspundă apelului lansat de Fuehrer dovedește că acest răspuns nu este dat de oameni cu simțul responsabilității. Aceste voci vin din cercurile conducătoare engleze și din presă și nu pot fi luate în considerare decât ca știri interesate. Se străvede în ele dorința de a influența poporul englez.

Comentariile presei germane

Berlin, 20 (Rador). — *Agenția „D.N.B." transmite:*

Discursul Fuehrerului reține, cum este și natural, toată atenția presei germane de Sâmbătă dimineață. „Mulțumirile Fuehrerului" și „Raportul victoriei", iată titlurile sub care ziarele scot în relief onoarea adusă generalilor, numirea d-lui Goering ca mareșal al Reichului, mulțumirile adresate Italiei, precum și ultimul apel la bunul simț, făcut la adresa Angliei.

„Berliner Boersen Zeitung" scrie: Secundată de Italia, tot atât de victorioasă, menținând relațiuni amicale cu Rusia mare, admirată de întreaga omenire pentru succesele sale strălucite, Germania Mare a lui Adolf Hitler este azi gata să reguleze conturile sale cu Anglia.

Fuehrerul a rezumat situația actuală a Reichului, în toate domeniile: Germania de azi este mai puternică decât oricând. Ea va putea să dea în orice moment lovitura mortală. Or, sentimentul incomparabil de înaltă răspundere al Fuehrerului rezultă din nou din faptul că el a adresat Angliei un ultim apel, cu toate că mâna sa a fost respinsă cu cinism de atâtea ori, în trecut.

Totuși certitudinea este neclintită că regularea conturilor ar fi groaznică pentru Anglia, căreia Fuehrerul i-a acordat astfel o ultimă șansă.

„Pentru ultima oară politica are cuvântul", așa scrie „Deutsche Allgemeine Zeitung". Fuehrerul a adus omagii d-lui von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine. Politica externă a Reichului a făcut ce era necesar, așa că Anglia nu va putea să se eschiveze, ea nemai având speranța că ar putea să turbure relațiunile germano-ruse. Interesele celor două țări sunt delimitate. Astfel nu mai rămâne Angliei nimic altceva decât propria sa insulă și perspectiva de a distruge un Imperiu mondial, dacă apelul la bunul simț nu va fi ascultat.

„Hamburger Fremdenblatt" declară deasemeni că Fuehrerul a arătat Angliei consecințele funeste pe care le va suferi, dacă conducătorii săi persistă în provocările lor. Nimeni nu va îndrăzni să se îndoiască de cuvântul Fuehrerului, care, după tot ce s'a întâmplat, nu poate decât să exprime regrete că mâna sa a fost adesea respinsă de orgoliul unei clice reacționare. Puterea militară a Reichului a atins punctul maxim.

Răspunsul pe care Reichul îl va da unei provocări continue a Angliei, ar fi ca o lovitură mortală. Vor fi sdrobiți stâlpii ce susțin un Imperiu mondial, pe care Germania nu a avut niciodată dorința să-l distrugă. Dacă politica d-lui Churchill va predomina, atunci istoria va constata că numai el este acela care a dus la pieire poporul său, iar nu renovatorul poporului german, care, în culmea victoriilor sale, dă dovezi de moderație, spune, în ajunul marei lupte hotărâtoare: „Nu văd motive ca lupta să continue". Anglia se găsește în fața unei alternative teribile.

Dacă va continua, războiul va fi mai nimicitor

D. Churchill a declarat, acum de curând, din nou, că vrea războiul. Sunt șase săptămâni de când a început războiul său aerian, în domeniul căruia se crede puternic. Acest războiu este dus în deosebi împotriva populației civile, sub pretext că sunt atacate instalații de însemnătate militară. Aceste instalații sunt, dela Freiburg, orașe deschise, târguri, sate, locuințe, spitale, școli, grădini de copii și tot ce poate fi lovit. Până acum nu prea am replicat. Dar aceasta nu înseamnă că acesta trebue să fie singurul meu răspuns. Știu foarte bine că răspunsul pe care-l vom da într'o zi va abate suferința și nenorocirea asupra oamenilor. Firește, nu asupra d-lui Churchill, care va fi probabil în Canada, unde au și fost duse averile și trimiși copiii celor mai distinși profitori de războiu. Dar pentru milioane de alți oameni vor fi suferințe mari.

D. Churchill ar trebui să mă creadă, în mod excepțional, cel puțin de data aceasta când prevăd, ca profet, următoarele: un mare imperiu mondial va fi nimicit. Un imperiu mondial pe care nu am avut niciodată intenția să-l distrug sau să-l vatăm. Dar îmi dau seama că continuarea acestei lupte nu poate lua sfârșit decât cu desăvârșita nimicire a unuia din cei doi adversari. D. Churchill poate crede că va fi distrusă Germania. Eu știu că va fi distrusă Anglia.

UN COMENTARIU OFICIOS GERMAN

Berlin, 20 (Rador). — *Agenția „D.N.B." transmite:*

Poporul a început să se adune dealungul străzilor din preajma palatului Reichstagului, Vineri după amiază, imediat ce s'a aflat știrea că Reichstagul a fost convocat și că guvernul Reichului va face declarații.

In fața curței palatului vechiului Cancelariat al Reichului, situat pe Wilhelmsstrasse, mii de spectatori au ocupat ambele trotoare dealungul parcursului până la Opera Kroll, unde mulțimea a primit cu aclamații nesfârșite sosirea Fuehrerului, care a venit în automobil, în fruntea unui impresionant cortegiu.

Sala Reichstagului prezenta un alt aspect decât acela din trecut, întrucât mai mult de jumătate dintre deputați sosiseră îmbrăcați în uniformele lor militare. Partea dreaptă a primului balcon era rezervată corpului comandanților forțelor armate ale Germaniei Mari. Act luaseră loc peste 100 de generali din cele trei categorii de arme, comandanții de armată, precum și un foarte mare număr de generali comandanți. Este prima oară că la o ședință a Reichstagului iau parte toți acei cărora Fuehrerul le-a încredințat armatele sale.

Loja diplomaților era complet ocupată. Cu câteva minute înaintea de ora 19, în mijlocul lojei a luat loc contele Ciano, ministrul afacerilor străine al Italiei.

La ora 19 a sosit Fuehrerul, însoțit de mareșalul general Goering, precum și de d-nii Hess, ministru al Reichului și von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine.

Mareșalul Goering a deschis ședința. Membrii Dietei s'au ridicat în picioare și mareșalul Goering a pronunțat câteva cuvinte în amintirea soldaților morți pe câmpul de onoare, precum și pentru comemorarea victimelor Italiei, în special a mareșalului aerului, Italo Balbo.

Fuehrerul a luat apoi cuvântul. Când Fuehrerul s'a urcat la tribună, întreaga adunare l-a primit cu aclamații pline de entuziasm. La această manifestație de simpatie s'au alăturat toți diplomații, în special contele Ciano.

După terminarea discursului, deputații și întreaga Adunare, au salutat pe Fuehrer prin cuvintele „Sieg Heil", intonând apoi imnurile naționale.

Mareșalul Goering a luat apoi din nou cuvântul, exprimând Fuehrerului recunoștința întregului popor german, față de acela pe care el l-a numit „omul ce garantează victoria germană".

Fuehrerul a părăsit sala Reichstagului în aclamațiile nesfârșite ale asistenței și populației care a așteptat pe străzi terminarea ședinței Reichstagului.

PRESA BERLINEZĂ ȘI ECOURILE TREZITE IN ANGLIA DE DISCURSUL FUEHRERULUI

Berlin, 20 (Rador). — Presa berlineză este de părere că primele ecouri trezite în Anglia de discursul Fuehrerului se caracterizează prin lipsa acelui bun simț, căruia Fuehrerul a crezut că trebuie să-i adreseze un ultim apel.

„Deutsche Allgemeine Zeitung" declară că în comentariile engleze nu se găsește niciun semn care să dea de bănuit că Anglia ar fi dispusă să examineze posibilitățile oferite prin discursul Fuehrerului.

„Berliner Boersenzeitung", găsește în aceste comentarii numai aroganță și refuzul de a vedea adevărata situație, caracteristice pe care englezii le-au păstrat în tot timpul războiului și al evenimentelor premergătoare.

„Știm, scrie ziarul, că aceste glasuri nu sunt un răspuns oficial, dar știm deasemenea că ele sunt inspirate și exprimă punctul de vedere al d-lui Curchill. Dar d. Churchill nu este poporul englez.

iar Fuehrerul s'a adresat poporului englez, care va trebui să suporte suferințele războiului".

„Berliner Lokalanzeiger" scrie: „Presa britanică nu-și dă osteneala să ofere poporului englez mijlocul de a cunoaște discursul Fuehrerului. Ea are misiunea de a distruge orice efect pozitiv care ar fi menit să ducă la pace. Este exact cum a fost și după 6 Octombrie".

D-rul Halfeld, corespondentul din Berlin al lui „Hamburger Fremdenblatt", se ocupă de consecințele acestei atitudini. El scrie între altele:

„In afară de frontierele imperiului britanic, nu există desigur nimeni care să nu-și dea seama de posibilitatea unică oferită de Fuehrer, care s'a adresat pentru ultima oară bunului simț al poporului britanic și legii umanității, cu toate că toate elementele militare, politice și economice vorbesc exclusiv în favoarea Germaniei. Omul cel mai mare al secolului a dat dovadă de o neegalabilă stăpânire de sine când a declarat că nu vede motive pentru continuarea războiului. Aceasta a fost posibil pentru că țelul de război pe care și l-a propus Reichul de la început se găsește în Europa și pentru că acest țel cerea suprimarea sistemului de la Versailles, dar nu distrugerea poziției britanice în afara Europei.

Dacă Anglia, instigată de d. Churchill, este hotărîtă să continue lupta, aceasta înseamnă că invadarea și cucerirea insulei britanice este inevitabilă și că renașterea unei influențe engleze pe continent este pentru totdeauna imposibilă.

Acestea sunt împrejurările politice și strategice în care se înfruntă Germania lui Adolf Hitler și Anglia lui Winston Churchill.

Nu poate încăpea nicio îndoială că grozăvia luptei finale va depăși toate marginile, dacă Anglia nu-și la de seamă în ultima clipă".

COMENTARIUL AGENȚIEI „STEFANI"

Roma, 20 (Rador). — Redactorul diplomatic al agenției „Stefani" scrie că: discursul Fuehrer-ului a avut un răsunet profund în sufletul național italian.

Discursul constitue deasemenea pentru Italia, care s'a angajat din plin, cu toate forțele sale, contra Angliei, un mare eveniment politic.

El reprezintă ultimul cuvânt al axei înainte de a se trece la reglementarea chestiunei britanice.

Cuvintele pe care d. Hitler le-a avut la adresa d-lui Mussolini și a Italiei consacră și pe viitor o alianță care este simțită, cu tot entuziasmul, de cele două popoare și care va determina destinul nouei Europe.

Cancelarul Hitler a arătat că, dela începutul războiului, el a încheiat un acord cu d. Mussolini cu privire la conduita celor două națiuni. Atitudinea Italiei a adus, din punct de vedere economic și militar, Germaniei un avantaj pe care Fuehrerul l-a definit drept „extraordinar". Cele două puteri occidentale „au fost paralizate în libertatea lor de acțiune strategică", fiind obligate să angajeze împotriva Italiei „forțe considerabile" pe uscat, mare și aer. Intervențiunea Italiei a grăbit predarea Franței și ea a fost hotărîtă în toată libertatea, fără nici o solicitare.

Această recunoaștere leală din partea cancelarului Hitler este mult prețuită de opinia publică italiană.

Dela început și până la sfârșitul cuvântării sale, Fuehrerul a documentat responsabilitatea clasei conducătoare britanice, responsabilitate care s'a agravat în această ultimă fază a conflictului.

Așa cum cancelarul Hitler a prevăzut, declarațiile sale dela 19 Iulie au fost rău primite peste Marea Mânecii.

In țara care, în mod fals, este definită drept „pământul libertății", reproducerea textului discursului cancelarului Hitler a fost interzisă. Aceasta este o dovadă clară că conducătorii britanici se tem de adevăr. Până la ultima catastrofă, ei continuă să înșele poporul, împiedicându-l de a-și putea da seama despre situația de fapt și de intențiile reale ale axei.

D. Churchill acționează criminal când, ca o compensație dată poporului britanic, afirmă că rezistența va putea să continue în Canada.

Doar plutocrații vor fugi din insulă și poporul englez va vedea războiul la Londra cu alți ochi decât cei ai bogaților care se vor refugia peste Ocean.

Clasa conducătoare britanică nu avea decât o singură cale de urmat după declarațiile Fuehrerului: să lase ca poporul britanic să ia cunoștință de ele și să decidă.

D. Churchill a împiedicat această liberă hotărâre populară și aceasta constitue condamnarea sa finală în fața istoriei.

D. Churchill, închee redactorul diplomatic al agenției „Stefani", este răspunzător de distrugerea imperiului englez, distrugere care de acum înainte se impune ca o necesitate europeană.

ADÂNCĂ IMPRESIE IN GRECIA

Atena, 20 (Rador). — *Corespondentul agenției Stefani transmite :*

Discursul d-lui Hitler a produs cea mai adâncă impresie în opinia publică elenă, care își dă seama de primejdia mortală la care se expune Anglia prin voința ei de a continua războiul.

Se observă că tendința manifestată de câva timp în Grecia în favoarea revizuirii politicei externe a acestei țări față de grava scădere a puterii engleze și de strălucitele victorii ale axei, se accentuiază pe zi ce trece.

Presa turcă și declarațiile Cancelarului Hitler

Istanbul, 20 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite :

Primele ediții ale ziarelor având discursul Fuehrerului au fost vândute cam pe la miezul nopții la Istanbul. Nu sunt încă comentarii.

Propoziținea: „D. Hitler oferă Angliei pacea sau nimicirea ei" este publicată cu litere mari.

Ziarul „Ikdam" scrie: Dacă d. Churchill nu va înțelege glasul d-lui Hitler, un imperiu mondial se va prăbuși.

Mai multe ziare repetă oferta de pace.

Ce spune presa bulgară

Sofia, 20 (Rador). — *Corespondentul agenției DNB transmite :*

Ziarul „Dnes" constată, —vorbind de discursul Fuehrer-ului, — că Anglia va fi răspunzătoare de prelungirea războiului.

Intreaga presă bulgară este de aceiași părere.

Ziarul de seară „Slovo" declară că niciodată nu s'a ținut vreun discurs politic care să aibă o astfel de mare importanță, din cauza consecințelor ce vor urma.

Acest discurs este începerea acțiunii decisive în contra Angliei. Deoarece ecourile din presa britanică sunt absolut negative, toate ziarele pun puține speranțe ca dreapta judecată să fie instaurată la Londra, în ultimul moment.

COMENTARIILE PRESEI FRANCEZE

Clermont Ferrand, 20 (Rador). — Numai câteva ziare au comentat Sâmbătă dimineață discursul Fuehrerului cancelar Hitler, scoțând în relief apelul adresat Angliei.

„Anglia este pusă în fața unei hotăriri ale cărei elemente îi sunt, în parte, strict personale", scrie Maurice Vallet în Avenir. Prin sacrificiile făcute cu atâta noblețe, Franța se consideră autorizată să reamintească faptul că ea rămâne unul din elementele principale ale Europei de mâine, dacă cineva vrea cu adevărat să o reconstruiască.

Figaro crede că organizarea Germaniei Mari nu se poate face decât într'o atmosferă de pace și numai cu consimțimântul celorlalte continente.

„Pentru a obține această adeziune, Reichul a avut dibăcia de a face pe învinși să-și mărturisească singuri înfrângerea. Rămâne Anglia, ale cărei posesiuni acoper globul cu o rețea atât de bine țesută, încât nimeni nu se poate atinge de ea fără a stârni conflicte nesfârșite. O reformă a geografiei coloniale nu se poate închipui fără consimțimântul Londrei. Acest consimțimânt nu poate fi obținut decât printr'o victorie totală, sau prin recunoașterea imediată a unei stări de fapt".

Presa canadiană

Ottawa, 20 (Rador). — *Corespondentul agenției „Reuter" transmite:*

Marile cotidiane canadiene abia comentează discursul d-lui Hitler și între ele, un ziar scrie: „Evenimentele se vor desfășura ca și cum n'ar fi vorbit".

Din câteva păreri exprimate se notează acelea ale ziarului „Gazette de Montreal" care spune: „Numai un singur răspuns se poate da d-lui Hitler și Marea Britanie i-l va da".

„Toronto Globe Mail" scrie: „Insulele britanice vor ști să se apere".

Alunecări de terenuri la frontiera italo-elvețiană

Roma, 20 (Rador). — Linia căii ferate de trafic internațional Luino-Bellinzona, pe malul oriental al lacului Maggiore, a fost acoperită de mari cantități de pământ, provenite din alunecarea terenurior, în apropiere de Zenna, localitate situată nu departe de frontiera italo-elvețiană.

Circulația a fost întreruptă timp de mai multe ore.

Deasemeni a fost acoperită de mase de pământ și pietre și porțiunea liniei ce merge dela Zenna spre Elveția.